

ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ

Ο ΜΥΘΟΣ

**ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ
ΣΤ'1**

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Ο ΝΟΜΟΣ
ΦΩΚΙΔΑΣ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΚΑΙ
ΛΕΙΟΘΕΑΤΑ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Να έχετε μαζί σας σακίδιο με ένα μπουκάλι νερό, κολατσιό της επιλογής σας και καπέλο. Όποιος θέλει, μπορεί να φέρει φωτογραφική μηχανή για να απαθανατίσει τις ομορφιές της περιοχής.

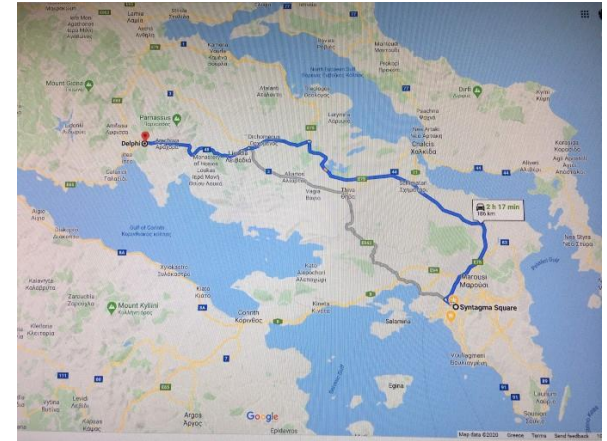
ΔΗΛΩΣΤΕ ΕΓΚΑΙΡΑ
2 ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ
ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ !

Κόστος συμμετοχής: 30ευρω

Το κόστος περιλαμβάνει:

- μεταφορά με πούλμαν
- Είσοδο και ξενάγηση στο μουσείο
- Μενού σε γνωστή ταβέρνα της περιοχής

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

- ✓ Την Τετάρτη στις 10:00 το πρωί ξεκινάμε από τον Κορυδαλλό (σημείο συνάντησης: φυλακές) με κατεύθυνση προς την παλαιά εθνική οδό Αθηνών – Λαμίας προς Θήβα και δυτικά προς Αλίαρτο.
- ✓ Στην Αλίαρτο θα σταματήσουμε για ξεκούραση και καφέ.
- ✓ Στην Λειβαδιά θα θαυμάσουμε τις πηγές Κρύας.
- ✓ Έπειτα, θα περάσουμε από τον Ορχομενό και θα κάνουμε στάση στο αρχαιολογικό πάρκο.
- ✓ Περνώντας μέσα από το γραφικό και κοσμοπολίτικο χωριό της Αράχωβας, θα φτάσουμε στους Δελφούς σε 14' λεπτά.
- ✓ Εκεί, θα θαυμάσουμε τον ναό του Απόλλωνα, τα αρχαία ερείπια, τον θόλο της Αθηνάς Προνοίας, το αρχαίο θέατρο, την Κασταλία Πηγή, το αρχαίο Γυμνάσιο.
- ✓ Θα ακολουθήσει στάση για φαγητό στο περίφημο εστιατόριο « Πυθία».
- ✓ Στον δρόμο της επιστροφής, θα σταματήσουμε στο μνημείο πεσόντων Διστόμου.

ΔΕΛΦΟΙ: ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΕΝΑΣ ΜΥΘΟΣ

Οι Δελφοί ήταν αρχαία ελληνική πόλη στην οποία λειτούργησε το σημαντικότερο μαντείο του αρχαιοελληνικού κόσμου. Η πόλη αναφέρεται από τους ομηρικούς χρόνους με την ονομασία Πυθώ. Στην αρχή των ιστορικών χρόνων ήταν μία από τις πόλεις της αρχαίας Φωκίδας, αλλά σταδιακά ο ρόλος της πόλης ενισχύθηκε και εξελίχθηκε σε πανελλήνιο κέντρο και ιερή πόλη των αρχαίων Ελλήνων. Αποτελέσε επίσης κέντρο της Δελφικής Αμφικτυονίας. Οι Δελφοί διατήρησαν τη σημαντική τους θέση μέχρι τα τέλη του 4ου αιώνα μ.Χ., οπότε δόθηκε οριστικό τέλος στη λειτουργία του μαντείου με διάταγμα του αυτοκράτορα Θεοδοσίου Α'. Τους επόμενους αιώνες η πόλη

Η περιοχή κατοικήθηκε από τη Μυκηναϊκή εποχή, κατά το τέλος της εποχής του Χαλκού (1500-1100 π.Χ.) αλλά απέκτησε τη θρησκευτική της σημασία περίπου από το 800 π.Χ. Η αρχική ονομασία του Ιερού ήταν Πυθώ, από το όνομα του φιδιού (πύθωνας) που ο Απόλλωνας, σύμφωνα με το μύθο, φόνευσε εκεί. Αναθηματικές προσφορές από αυτή την περίοδο περιλαμβάνουν πήλινα ειδώλια (τα παλαιότερα), χάλκινα ειδώλια και πλούσια διακοσμημένους χάλκινους τρίποδες. Οι Δελφοί θεωρούνταν επίσης κέντρο του κόσμου, καθώς σύμφωνα με την αρχαιοελληνική μυθολογία ο Δίας άφησε δύο αετούς, έναν προς την Ανατολή και έναν προς τη Δύση, οι οποίοι, αφού γύρισαν όλο τον κόσμο, συναντήθηκαν στους Δελφούς. Ως υπενθύμιση αυτού του γεγονότος στήθηκε ο ομφαλός, ένας πέτρινος ωσειδής λαξευμένος βράχος που βρισκόταν έξω από το ναό του Απόλλωνα και που υποδείκνυε και το σημείο που ο Απόλλωνας σκότωσε τον Πύθωνα.

Το Μαντείο του Απόλλωνα στους Δελφούς ήταν φημισμένο σε όλο τον ελληνικό κόσμο και πέρα από αυτόν. Το Μαντείο - η ιέρεια Πυθία - απαντούσε σε ερωτήσεις που της έθεταν οι επισκέπτες που ζητούσαν καθοδήγηση για τις μελλοντικές τους πράξεις. Η όλη διαδικασία ήταν μακρά, συνήθως διαρκούσε μία ολόκληρη ημέρα και μπορούσε να πραγματοποιηθεί συγκεκριμένες μέρες το χρόνο. Αρχικά η ιέρεια εκτελούσε διάφορες πράξεις καθαρού όπως ο καθαρισμός στην κοντινή Κασταλία Πηγή, η καύση φύλλων δάφνης και η πόση αγιασμένου νερού. Στη συνέχεια ένα ζώο - συνήθως κατσίκι - θυσιαζόταν. Αυτοί που ζητούσαν συμβουλές προσέφεραν τότε έναν πέλανο - ένα είδος ψωμιού - πριν τους επιτραπεί η είσοδος στα ενδότερα του ναού όπου η ιέρεια διέμενε και έδινε τους χρησμούς της, πιθανότατα σε κατάσταση έκστασης που προκαλούνταν από ναρκωτικές ουσίες ή κάποιο φυσικό αέριο.

Η Φωκίδα βρίσκεται στην καρδιά της **Ρούμελης** και συνορεύει με τη **Βοιωτία** ανατολικά, τη **Φθιώτιδα** βόρεια και την **Αιτωλοακαρνανία** δυτικά. Στα νότια βρέχεται από τον **Κορινθιακό κόλπο**. Είναι από τους πιο ορεινούς νομούς της **Ελλάδας** με εναλλασσόμενο γεωμορφολογικό τοπίο, αφού περιλαμβάνει τέσσερα από τα υψηλότερα βουνά της χώρας, την **Γκιώνα**, τον **Παρνασσό**, τα **Βαρδούσια** και την **Οίτη**, με πετρώδες, αλλά και πολλές φορές κατάφυτο τοπίο, ενώ ταυτόχρονα διαθέτει την Λίμνη του **Μόρνου** από την οποία υδροδοτείται η **Αθήνα** και το Κρυσσαίο Πεδίο, ίσως την μεγαλύτερη έκταση με ελιές που υπάρχει σήμερα.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΣΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Πόλο έλξης στην περιοχή αποτελούν οι ιστορικοί Δελφοί με το Αρχαιολογικό Μουσείο και τον τεράστιο Αρχαιολογικό Χώρο που το περιβάλλει, με μεγάλη επισκεψιμότητα από τουρίστες που έρχονται από κάθε μέρος της Γης. Η περιοχή είναι γεμάτη ναούς, ενώ ξεχωρίζουν συγκεκριμένα ο Θώλος της Αθηνάς Προναίας, ο Ναός του Απόλλωνα, το αρχαίο Θέατρο και το Στάδιο. Από τους Δελφούς περνάει και το ιστορικό μονοπάτι Κίρρας-Δελφών το οποίο περνά από τον Αρχαιολογικό Χώρο και την Κασταλία Πηγή και η προέκταση προς την άλλη κατεύθυνση οδηγεί στο Κορύκειο Άνδρο.

Ναός του Απόλλωνα στους Δελφούς

Το γραφικό Γαλαξίδι αποτελεί ιδανικό προορισμό για εκδρομή και έχει χαρακτηριστεί πολη-μουσείο. Η ναυτοπολιτεία, διατηρεί την αρχιτεκτονική που επικρατούσε την περίοδο της Τουρκοκρατίας και είναι γεμάτη αρχοντικά αφού το Γαλαξίδι ήταν ιδιαίτερα πλούσιο την εποχή αυτή. Συγκαταλέγεται στα Μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς της Unesco. Ειδικά κάθε Καθαρά Δευτέρα, με το έθιμο του Αλευρομουτζουρωματος, "βουλιάζει από τον κόσμο".

Ιστορικό Μνημείο είναι και το αναδιαμορφωμένο χάνι της Γραβιάς, το σημείο δηλαδή όπου ελάχιστοι Έλληνες υπό την ηγεσία του Οδυσσέα Ανδρούτσου συνέτριψαν τα τουρκικά στρατεύματα κατά την Ελληνική Επανάσταση. Στα αξιοθέατα του νομού μπορεί να προστεθεί και το Αρχαιολογικό Μουσείο Άμφισσας. Το Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού, το θερινό παραθεριστικό θέρετρο της Ιτέας, η Λίμνη του Μόρνου, το Κάστρο της Ωριάς στην Άμφισσα, το γραφικό Χρισσό, το Κρυσσαίο Πεδίο και το Μοναστήρι του Προφήτη Ηλία αποτελούν στοιχεία που κάνουν την Φωκίδα περιοχή με μοναδική ομορφιά παρά το μικρό μέγεθός της.

Επίσης ιδιαίτερα δημοφιλής περιοχή για εκδρομές, ιδιαίτερα την καλοκαιρινή περίοδο, είναι η παραθαλάσσια Δωρίδα. Διαθέτει πολλές παραλίες και γραφικά χωριά όπως η Σεργούλα, το Μοναστηράκι, ο Άγιος Νικόλαος αλλά και η κωμόπολη της Ερατεινής. Το χωριό-νησί που κάνει ακόμα πιο διάσημη την περιοχή όμως, είναι τα γραφικά Τροιζόνια που διαθέτουν φυσικό λιμάνι, διαμορφωμένο τα τελευταία χρόνια σε μαρίνα σκαφών αναψυχής, που πλέουν στον Κορινθιακό.

Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού

Τέλος πόλος έλξης για τους λάτρεις των χειμερινών σπορ είναι το Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού, που βρίσκεται στο "τριεθνές" σύνορο Φωκίδας, Βοιωτίας, Φθιώτιδας. Βρίσκεται κοντά στην Αράχωβα και στα Καλύβια Αράχωβας (που διοικητικά ανήκουν στην Βοιωτία, όμως γενικά οι κάτοικοί του Δήμου Διστόμου-Αράχωβας-Αντίκυρας βρίσκονται πιο κοντά στους Φωκείς). Το Χιονοδρομικό Κέντρο έχει δύο βασικούς τομείς, τα Κελάρια και την Φτερόλακκα. Βρίσκεται 180 χλμ. μακριά από την Αθήνα και μαζί με το Χιονοδρομικό Κέντρο Καλαβρύτων είναι τα κοντινότερα σε αυτή.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Το Αλευρομουτζούρωμα στο Γαλαξίδι αποτελεί σημαντικό έθιμο για την περιοχή. Άτομα από όλη την Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό συρρέουν στο Γαλαξίδι κάθε Καθαρά Δευτέρα με σκοπό να συμμετάσχουν σε ένα από τα πιο ανατρεπτικά και γεμάτα ενέργεια έθιμα της Αποκριάς. Η αδρεναλίνη να ανεβαίνει στα ύψη, όλοι οι συμμετέχοντες ξεχύνονται, με αυτοσχέδια άρματα ή πεζοί, στο λιμάνι της ναυτοπολιτείας και ο «πόλεμος» αρχίζει. Τόνοι από αλεύρι και φούμο εκτοξεύονται προς κάθε κατεύθυνση και όλοι βράφονται στα χρώματα του παιχνιδιού. Το αλεύρι διανέμεται δωρεάν από το Δήμο. Οι λιγότερο τολμηροί μπορούν να το απολαύσουν από την απέναντι πλευρά του λιμανιού ...ασφαλείς.

Κάθε τελευταίο Σάββατο της Αποκριάς, τα πλήθη στρέφονται προς την Άμφισσα. Εκεί οι ντόπιοι οργανώνουν μία εκδήλωση βασισμένη σε έναν τοπικό θρύλο, τον μύθο της Λενιώς και του Κωνσταντή, δύο όμορφων ερωτευμένων νέων που ήθελαν να παντρευτούν. Ο Κωνσταντής ήταν βυρσοδέφης βιοπαλαιστής. Περιόδευε από πόλη σε πόλη και από χωριό σε χωριό για βδομάδες και οι παραγγελίες των δερμάτων ολοένα αυξανόταν. Όλες του οι προσπάθειες, δεν πήγανε στράφι και μετά από κάμποσο καιρό γύρισε στην Άμφισσα με ένα δαχτυλίδι για την αγαπημένη του. Έτρεξε ανυπόμονα στο σπίτι της Λενιώς για να τη ζητήσει από τον πατέρα της σε γάμο. Όταν έφτασε εμαθε από τους γείτονες και τον καρδιακό του φίλο Γιάννο, τον απρόσμενο θάνατο της αγαπημένης του. Η Λενιώ, είχε πάει στην Πηγή της Χάρμαινας, για να γεμίσει τη στάμνα της με δροσερό νερό και ξαφνικά, ένας κεραυνός τη χτύπησε και σωριάστηκε εκεί, στην πηγή τους, μ' ένα φρεσκοκομμένο ματσάκι γιασεμί, να ανεμίζει στα μακριά μαλλιά της. Η λύπη και ο πόνος τρύπωσαν μέχρι τα μύχια της καρδιάς του Κωνσταντή και μη μπορώντας να αντέξει τον άδικο χαμό της αγαπημένης του, ράγισε η καρδιά του και αυτοκτόνησε πιστεύοντας ότι η ψυχή του θα ενωνόταν με την αγαπημένη του Λενιώ. Η Θρησκεία όμως, δεν τον δέχτηκε στην αγκαλιά της και καταδικάστηκε να περιπλανιέται. Από τότε, ο Κωνσταντής στοιχείωσε και καταφεύγει στο λημέρι του, την Πηγή της Χάρμαινας. Μοιρολογεί για τα νιάτα που δεν έζησε, θρηνεί για την αγάπη που έχασε, προσπαθεί τους βυρσοδέφες κι όταν κάποιος απ' αυτούς είναι ετοιμοθάνατος, γυρνάει έξω από το σπίτι του και άρχιζε ένα αξιοθρήνητο ουρλιαχτό πόνου. Έτσι κάθε Σάββατο της Αποκριάς, το Στοιχείο της Χάρμαινας μαζί με τα άλλα (τα κακά) στοιχεία, βγαίνουν και παλεύουν στην Πλατεία Κεχαγιά συνοδευόμενα από τους κατοίκους της πόλης ντυμένους ως κουδουνάδες.

ΤΟΠΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΣΥΡΤΟΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ (ΚΑΓΚΕΛΙ)

Είναι χορός της Ανατολικής Στερεάς και συνοδεύεται συνήθως από τα τραγούδια Τα Ρίτσα και η Κοντούλα. Το συρτοκαλαματιανό αρχίζει με ρυθμό καλαματιανού σε αργό τέμπο και στη συνέχεια εξελίσσεται πιο γρήγορα και χορεύεται με ταχύτερο ρυθμό. Είναι ο χορός που χορεύουν οι βλάχοι και οι τσελιγκάδες. Ανάλογα με την περιοχή που χορεύεται παρουσιάζει μικρές παραλλαγές, κυρίως σταυρώματα αριστερά - δεξιά.

